

שבת קלא

דעה אחרת (בשם ר' זירא שאומר בשם רב): איתמר, אמר רבי זירא אמר רב: מבוי שלא נשתתפו בו - אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות.
פירוש דבריו: אמר אביי: הא מילתא אמרה רבי זירא ולא פירשה, עד דאתא רבה בר אבוה ופירשה, דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:
מבוי שלא נשתתפו בו > עירבו חצירות עם בתים - אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות
לא עירבו חצירות עם בתים - מותר לטלטל בכולו.

הסבר 1 לדעה של רב: אמר ליה רב חנינא חוזאה לרבה: מאי שנא כי עירבו חצירות עם בתים - דניתקו חצירות ונעשו בתים. ורב לטעמיה, דאמר רב: אין המבוי ניתר בלחי וקורה עד שיהו בתים וחצרות פתוחין לתוכו. והכא, בתים איכא, חצרות - ליכא. (עירוב עושה החצרות לבית אחד ואם כן יש רק בתים שפתוחים למבוי ולא חצרות)
קושי על רב: כי לא עירבו נמי, ליחזינהו להני בתים כמאן דסתימי דמו, וחצרות - איכא, ובתים - ליכא!

תירוץ: אפשר דמבטלי ליה רשותא דכולהו לגבי חד. יש אפשרות לכל אחד מבעלי הבתים לבטל רשותו להגיע לחצר ואם כן, החצר יהיה כולו רשות של בית אחד ואז יהיה מותר לו להוציא לחצר ואז החצר לא מספיק בין הבית לחצר ויש בית וחצר פתוח למבוי
קושי על התירוץ: סוף סוף, בית - איכא, בתים - ליכא!
תירוץ: אפשר דמצפרא ועד פלגא דיומא לגבי חד, מפלגיה דיומא ולפניא לגבי חד.
קושי על תירוץ זה: סוף סוף, בעידנא דאיתיה להאי - ליתיה להאי!

הסבר 2 לדעה של רב: אלא אמר רב אשי: מי גרם לחצרות שיאסרו - בתים, וליכא.
עירובין דף עד עמוד א - ואמר רב: הלכה כרבי שמעון, והוא שלא עירבו, אבל עירבו - גזרינן דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר.

קביעה בקשר להיתר של ר' אליעזר: אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: לא לכל אמר רבי אליעזר מכשירי מצוה דוחין את השבת, שהרי שתי הלחם חובת היום הן ולא למדן רבי אליעזר אלא מגזירה שוה.
דתניא, רבי אליעזר אומר: מניין למכשירי שתי הלחם שדוחין את השבת - נאמרה הבאה בעומר, ונאמרה הבאה בשתי הלחם. מה הבאה האמורה בעומר - מכשירין דוחין את השבת, אף הבאה האמורה בשתי הלחם - מכשירין דוחין את השבת.
הסבר למה אין להקשות על גזירה שוה זו: מופני, דאי לא מופני - איכא למיפרך: מה לעומר - שכן אם מצא קצור - קוצר, תאמר בשתי הלחם שאם מצא קצור - אינו קוצר. לאי, אפנויי מופני. מכדי כתיב והפאתם את עמר ואשית קצירכם אל הכון - כיום הפאתם למה לוי שמע מינה - לאפנויי.
קושי: ואכתי, מופנה מצד אחד הוא, ושמעינן ליה לרבי אליעזר דאמר: מופנה מצד אחד - למידין ומשיבין!
תירוץ: תפ"א רבויא הוא.

קושי על דברי ר' יוחנן (שנמסרו ע"י ר' חייא בר אבא למעלה): למעוטי מאי?

אילימא למעוטי לולב	והתניא: <u>לולב וכל מכשיריו דוחין את השבת, דברי רבי אליעזר!</u>
ואלא למעוטי סוכה	והתניא: <u>סוכה וכל מכשיריה דוחין את השבת, דברי רבי אליעזר!</u>
ואלא למעוטי מצה	והתניא: <u>מצה וכל מכשיריה דוחין את השבת, דברי רבי אליעזר!</u>
ואלא למעוטי שופר	- והתניא: <u>שופר וכל מכשיריו דוחין את השבת, דברי רבי אליעזר!</u>

תירוץ: אמר רב אדא בר אהבה: למעוטי ציצית לטליתו, ומזוזה לפתחו
חיזוק: תניא נמי הכי: ושוין, שאם צייץ טליתו ועשה מזוזה לפתחו - שהוא חייב. שאלה: מאי טעמא?
תשובה: אמר רב יוסף: לפי שאין קבוע להם זמן.
קושי: אמר ליה אביי: אדרבה, מדאין קבוע להם זמן - כל שעתא ושעתא זמניה הוא!

תירוץ: אלא אמר רב נחמן אמר רבי יצחק, ואיתימא רב הונא בריה דרב יהושע: הואיל ובידו להפקירן.

...וכל מכשיריו דוחין את השבת, דברי רבי אליעזר
 מקור לכך שמכשירין דוחים את השבת בכל המקרים שזכרו מקודם:

מנא ליה לרבי אליעזר הא?	וליכתוב רחמנא ב... וניתו הנך ונילפו מיניה!
לולב אי-מעומר ושתי הלחם - שכן צורך גבוה! אלא אמר קרא: כיום , ביום - אפילו בשבת. ולמאי הלכתא? אילימא לטטול איצטריך קרא למישרי טטול? אלא למכשיריו	משום דאיכא למיפרך: מה ללולב שכן טעון ארבעה מינים
סוכה אי-מעומר ושתי הלחם שכן צורך גבוה הוא! אי-מלולב - שכן טעון ארבעה מינים! גמר סכעת ימים מלולב, מה להלן - מכשיריו דוחין את השבת, אף כאן נמי - מכשיריו דוחין את השבת.	משום דאיכא למיפרך: מה לסוכה - שכן נוהגת בלילות כבימים
מצה אי-מעומר ושתי הלחם שכן צורך גבוה הוא! אי-מלולב - שכן טעון ארבעה מינים! אי-מסוכה - שכן נוהגת בלילות כבימים! אלא: גמר חמשה עשר, חמשה עשר מחג הסוכות, מה להלן - מכשיריה דוחין את השבת, אף כאן - מכשיריה דוחין את השבת.	משום דאיכא למיפרך: מה למצה - שכן נוהגת בנשים כבאנשים.
שופר אי-מעומר ושתי הלחם שכן צורך גבוה הוא! אי-מלולב - שכן טעון ארבעה מינים! אי-ממצה - שכן נוהגת בנשים כבאנשים! אלא: אמר קרא יום תרועה יהיה לכם - ביום, אפילו בשבת ולמאי? אילימא לתקיעה הא תנא דבי שמואל: כל מלאכת עבודה לא תעשו - יצתה תקיעת שופר ורדיית הפת, שהיא חכמה ואינה מלאכה	מתקיעת שופר דראש השנה ליכא למיגמר - שכן מכנסת זכרונות של ישראל לאביהן שבשמים, מתקיעות [שופר] דיום הכפורים ליכא למיגמרי - דאמר מר: תקעו בית דין שופר נפטר עבדים לבתיהם ושדות חוזרות לבעליהן.

ר' אליעזר	חכמים
מכשירין דוחה שבת	ביום ולא בלילה
ימים ולא לילות	היה אפשר ללמוד ימים ולא לילות אבל היה צריך ללמוד את זה מ אזקחתם לכם כיום הראשון כי סלקא דעתך אמינא: נילף סכעת ימים מסוכה, מה להלן - ימים ואפילו לילות, אף כאן - ימים ואפילו לילות, קא משמע לך

